

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง “ประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษา : พัทยา ซึ่งประสานวิธีระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยได้สรุปวิธีการศึกษาและผลการค้นคว้าโดยมีสาระสำคัญตามลำดับ ดังนี้

- 1.ความมุ่งหมายของการวิจัย
- 2.สมมติฐานในการวิจัย
- 3.วิธีการดำเนินการวิจัย
- 4.สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 5.อภิปรายผล
- 6.ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

- 1.เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลในด้านเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทยา
- 2.เพื่อศึกษาถึงประเด็นหลัก 3 ประเด็นหลักความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ได้แก่ สิ่งแวดล้อม (The Environment) ประเด็นผู้บริโภค (Consumer Issues) และ การมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน (Community Involvement and Development) ที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทยา

สมมติฐานในการวิจัย

- 1.เพศมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทยา
- 2.อายุมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทยา
- 3.สถานภาพมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทยา
- 4.ระดับการศึกษามีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทยา
- 5.อาชีพมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทยา

6.รายได้มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทธา

7.ประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคม(CSR)ในประเด็นสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทธา

8.ประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคม(CSR)ในประเด็นผู้บริโภคที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทธา

9.ประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคม(CSR)ในประเด็นการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทธา

วิธีการดำเนินศึกษาค้นคว้า

กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่พัทธา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง(Sampling)ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ทำการเลือกตัวอย่างกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มบุคคลที่เข้าไปท่องเที่ยวในพื้นที่พัทธาโดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มแบบการเลือกตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) กำหนดขนาดตัวอย่างได้จากการประมาณค่าร้อยละโดยกำหนดความคลาดเคลื่อนในการประมาณการไม่เกิน 5 % และระดับความเชื่อมั่น 95 %

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลมีลักษณะให้เลือกตอบทั้งหมด 6 ข้อ ได้แก่เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคมในเขตพื้นที่พัทธาโดยแบ่งคำถามเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นสิ่งแวดล้อม ประเด็นผู้บริโภค และประเด็นการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ในเขตพื้นที่พัทธาเพื่อเก็บข้อมูลภาคสนามและรวบรวมแบบสอบถามเพื่อศึกษาประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคมใน 3 ประเด็นหลัก แบบเฉพาะเจาะจงโดยการเลือกเก็บตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) ถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในพัทธา

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทธา โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนแปลงข้อมูล เพื่อนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติต่างๆ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1.ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้มีจำนวน 400 รายพบว่า

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิงมีจำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 และ เพศชาย มีจำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5 ผลที่ได้รับจะเห็นว่าจำนวนผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ผลที่ได้จะเห็นว่าส่วนใหญ่ มีอายุ 36-40 ปี มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75 รองลงมาคือ 41-45 ปี, อายุ 31-35 ปี , อายุ 26-30 ปี และ 46 ปีขึ้นไป มีจำนวน 100 คน, 90 คน, 40 คน และ 20 คน ตามลำดับ ถ้าคิดเป็นร้อยละ 25, ร้อยละ 22.5 ร้อยละ 10 และร้อยละ 5 ตามลำดับ

สถานภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ผลที่ได้ส่วนใหญ่สมรสมีจำนวน 215 คนคิดเป็นร้อยละ 53.7 รองลงมา โสด 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25 และหย่า/หม้ายจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20

การศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ผลที่ได้จะเห็นว่าส่วนใหญ่ มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมากที่สุด มีจำนวนถึง 309 คน คิดเป็นร้อยละ 77.25 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี มีจำนวน 70 คน และน้อยที่สุดคือสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 และร้อยละ 5.25 ตามลำดับ

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ผลที่ได้จะเห็นว่าส่วนใหญ่ จะประกอบอาชีพค้าขาย

มีจำนวนทั้งสิ้น มีจำนวน 318 คน คิดเป็นร้อยละ 79.5 รองลงมาคือพนักงานรัฐ มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25 รับราชการมีจำนวน 28คน คิดเป็นร้อยละ 7 ส่วนอาชีพนักศึกษามีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25

รายได้ ผู้ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ผลที่ได้จะเห็นว่าส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20000-30000 บาท จำนวน 320 คน คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาคือรายได้ต่ำกว่า 10000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15 และมีรายได้ 10000-20000 บาทมีจำนวนน้อยสุดคือ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5

2.ประเด็นที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทธา

ประเด็นที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทธา แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

2.1 ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม

โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทธา ประเด็นความรับผิดชอบต่องานด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ด้านมลพิษต่างๆ ปรากฏเสียงรบกวน ให้หน่วยงานอุตสาหกรรม ทำความสะอาดท้องถนน ทำความสะอาดสถานที่ท่องเที่ยว ร่วมมือปลูกต้นไม้ การจัดระเบียบพื้นที่ การจัดสภาพภูมิทัศน์ ไม่มีขยะตกค้าง และร่วมมือกันดูแลสถานที่พักผ่อนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72, 3.54 3.29, 3.63, 3.57,3.65,3.69, 3.69, 3.86 และ 3.77 ตามลำดับ

2.2 ประเด็นด้านผู้บริโภค

โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทธา ประเด็นด้านผู้บริโภคโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อได้แก่ โครงการเดินทางปลอดภัย สื่อต่างๆ การเชื่อมโยงเว็บไซต์ สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ให้ความรู้สร้างจิตสำนึก เจ้าหน้าที่ดูแลเพียงพอ ความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ และการติดตั้งสัญญาณเตือนภัยที่เหมาะสมโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13, 3.51, 3.80, 3.45 3.29, 3.80, 3.80, 3.80, 3.80, และ3.80 ตามลำดับ

2.3 ประเด็นด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน

โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทธา ประเด็นด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นอยู่

ในระดับปานกลางทุกข้อได้แก่ พื้นที่จัดการไม่ได้อยู่ในหมู่บ้านตนเอง ไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม ผู้นำไม่ได้ประชาสัมพันธ์ กิจกรรมไม่เป็นที่รู้จัก การเดินทางมีความยากลำบาก คนรอบครัวไม่สนับสนุน ควรส่งเสริมจัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอก รัฐมีบทบาทกิจกรรมที่ต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่ควรมีความรู้ด้านการท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86, 3.69, 3.77, 3.02, 32.81, 3.22, 3.24, 3.22, 3.00, และ 2.88 ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

ปัญหาและอุปสรรคในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว

1. การมีส่วนร่วมของผู้ที่อยู่ในชุมชนผู้มีความรู้ในเรื่องการท่องเที่ยวน้อย
2. ไม่มีคนคอยแนะนำ ขาดการประชาสัมพันธ์
3. มีความต้องการนำเสนอสิ่งอื่นมากกว่าความรู้
4. ไม่มีระเบียบการจัดพื้นที่ท่องเที่ยว
5. หน่วยงานทางภาครัฐไม่มีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
6. ขาดการสนับสนุนในการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง
7. ไม่มีหน่วยงานทางภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือแต่จะเป็นการพัฒนาโดยคนในชุมชนเองเป็นส่วนใหญ่

8. การไม่ได้รับความร่วมมือกับคนในชุมชนการขับเคลื่อนของชุมชนขึ้นอยู่กับกลุ่มแกนนำต่าง ๆ ในชุมชน ทั้งกลุ่มทุน กลุ่มประชาชน

9. ผู้นำชุมชนไม่ได้อยู่ในชุมชนจะมาเฉพาะเวลาปฏิบัติงาน
10. ขาดการจัดระบบการท่องเที่ยวอย่างมีแบบแผน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรส่งเสริมด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์มากกว่าที่เป็นอยู่
2. คนจัดงานควรมีความรู้ในเรื่องประเพณีแหล่งการท่องเที่ยวอย่างจริงจังจะได้ดูแล

กลมกลืนและนำไปร่วมงาน

3. ควรแยกสถานเริงรมย์ต่างๆ ให้ห่างๆ ไกลออกไปเป็นโซนๆ
4. ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรในชุมชน
5. ควรลดความเร็วของยานพาหนะทุกชนิดลง
6. ควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ให้มากกว่าเดิมและมีการอบรมให้มีมาตรฐานในการท่องเที่ยวเพื่อถ่ายทอดความรู้ได้ดี
7. ควรปลูกฝังทัศนคติในการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมในชุมชนให้มากขึ้น

8. ควรปลูกฝังจิตสำนึกในการรักษามรดกของชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์

9. ควรประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้คนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมการปลูกจิตสำนึกเริ่มตั้งแต่แกนนำสู่ประชาชนให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นของเราเรามีหน้าที่ต้องช่วยกันรักษาดูแลไว้ให้ลูกหลานในอนาคต

10. ควรเคร่งครัดระเบียบในการแต่งกายของนักท่องเที่ยวในการเข้าไปเยี่ยมชมสถานที่ที่คนในชุมชนให้ความเคารพ เช่น วัด

4.ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 เพศมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทธา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบสมมติฐาน ในการวิเคราะห์พบว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกันว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวสูงกว่าเพศชาย

สมมติฐานที่ 2 อายุมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทธา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบสมมติฐาน ในการวิเคราะห์พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดย

ประชาชนที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว ช่วงอายุ 31- 35 ปี และ ช่วงอายุ 46 ปีขึ้นไป

ประชาชนที่มีอายุ 26 - 30 ปี มีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว สูงกว่าช่วงอายุ 31 - 35 ปี, 41 – 45 ปี และ 46 ปีขึ้นไป

ประชาชนที่มีอายุ 36 – 40 ปี มีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว สูงกว่าอายุ 31-35 ปี, 41-45 ปี และ มากกว่า 45 ปี

สมมติฐานที่ 3 สถานภาพมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทธา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบสมมติฐาน ในการวิเคราะห์พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกันว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดย

ประชาชนที่มีสมรส /อยู่ด้วยกัน มีความคิดเห็นต่อระดับในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวสูงกว่าโสดและหย่า/หม้าย

สมมติฐานที่ 4 ระดับการศึกษามีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่พัทยา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบสมมติฐาน ในการวิเคราะห์พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดย

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวสูงกว่าระดับการศึกษาปริญญาตรี

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวสูงกว่าระดับการศึกษาปริญญาตรี

สมมติฐานที่ 5 อาชีพมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่พัทยา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบสมมติฐาน ในการวิเคราะห์พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดย

ประชาชนที่มีนักเรียน มีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวต่ำกว่าพนักงานเอกชน

ประชาชนที่มีอาชีพค้าขายประกอบธุรกิจส่วนตัว มีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวสูงกว่าอาชีพเกษตรกร

สมมติฐานที่ 6 รายได้มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่พัทยา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบสมมติฐาน ในการวิเคราะห์พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ต่ำกว่า 10,000 บาทและ 10,001- 20,000 บาท มีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวสูงกว่าประชาชนที่มีรายได้

สมมติฐานที่ 7 ประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทธา วิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบสมมติฐาน ในการวิเคราะห์พบว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวพบว่าด้านสิ่งแวดล้อม พบว่าปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าชุมชนมีความพร้อมด้านสิ่งแวดล้อมมากจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วยเมื่อพิจารณาปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมเป็นรายชื่อ พบว่า

1.1 การให้ความร่วมมือในเรื่องด้านมลพิษต่างๆ เช่น การจัดการด้านขยะ มีความสัมพันธ์กับระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่ง โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าชุมชนให้ความร่วมมือในเรื่องด้านมลพิษต่างๆ เช่น การจัดการด้านขยะมูลฝอยมากจะมีศักยภาพในการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.2 การให้ความร่วมมือในการจัดการคุณภาพเสียงให้ลดน้อยลง เช่น ปราศจากเสียงรบกวน มีความสัมพันธ์กับระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือการให้ความร่วมมือในการจัดการคุณภาพเสียงให้ลดน้อยลง เช่น ปราศจากเสียงรบกวนมากจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.3 การพยายามให้ห้างไกลย่านอุตสาหกรรมชุมชนเมืองหรือกิจกรรมที่เสี่ยง มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวอย่าง โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าพยายามให้ห้างไกลย่านอุตสาหกรรม ชุมชนเมืองหรือกิจกรรมที่เสี่ยงดังมากจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.4 การร่วมมือกันทำความสะอาดบนท้องถนน มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าการร่วมมือกันทำความสะอาดบนท้องถนนมากจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.5 การร่วมมือกันทำความสะอาดบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับระดับการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าการร่วมมือกันทำความสะอาดบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวมากจะมีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.6 การร่วมมือการปลูกต้นไม้เพื่อการจัดการคุณภาพอากาศให้ดีขึ้น เช่นอากาศปราศจากฝุ่นและควันมีความสัมพันธ์กับระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้ามีการร่วมมือการปลูกต้นไม้เพื่อการจัดการคุณภาพอากาศให้ดีขึ้น เช่นอากาศปราศจากฝุ่นและควันเป็นอย่างดีจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.7 การร่วมมือให้สร้างการมีสภาพแวดล้อมที่ดี เช่น มีการจัดระเบียบของพื้นที่ให้เป็นระเบียบ มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ การร่วมมือให้สร้างการมีสภาพแวดล้อมที่ดีเช่นมีการจัดระเบียบของพื้นที่ให้เป็นระเบียบเป็นอย่างดีจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.8 การจัดสภาพภูมิทัศน์ที่เหมาะสมเช่นความกลมกลืนของสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าสภาพภูมิทัศน์ที่เหมาะสมเช่นความกลมกลืนของสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดี จะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.9 การที่ไม่มีขยะตกค้างมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การที่ไม่มีขยะตกค้างมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าไม่มีขยะตกค้างเป็นอย่างดี จะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.10 การร่วมมือกันดูแลสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าการร่วมมือกันดูแลสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเป็นอย่างดีจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว พบว่าด้านประเด็นผู้บริโภครวมมีความสัมพันธ์กับระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าชุมชนมีความพร้อมด้านประเด็นผู้บริโภครวมจะมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านทรัพยากรเป็นรายชื่อ พบว่า

2.1 การจัดโครงการเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เช่น โครงการสงกรานต์เดินทางปลอดภัย โครงการ Taxi อุณหภูมิมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือการจัดโครงการเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เช่น โครงการสงกรานต์เดินทางปลอดภัยโครงการ Taxi อุณหภูมิจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.2 การจัดสื่อต่างๆ เช่นรายการโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ใบปลิว แผ่นพับ ป้ายโฆษณาตามท้องถนน มีความสัมพันธ์กับระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้า สื่อออฟไลน์ เช่นรายการโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ใบปลิว แผ่นพับ ป้ายโฆษณาตามท้องถนนมากจะมีการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.3 การค้นหารายชื่อจากเว็บค้นหา (Search Engine Website) เช่น Google เชื่อมโยงมาจากเว็บไซต์อื่นๆ (Link) มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือการค้นหารายชื่อจาก เว็บค้นหา (Search Engine Website) เช่น Google เชื่อมโยงมาจากเว็บไซต์อื่นๆ (Link) มาก จะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.4 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกมากจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.5 การให้ความสำคัญต่อชีวิตและทรัพย์สินมีความสัมพันธ์กับระดับการเพิ่มศักยภาพของด้านการท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าให้ความสำคัญต่อชีวิตและทรัพย์สินมากจะมีการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.6 การให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกในคุณค่าของการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้ามีการร่วมมือการปลูกต้นไม้เพื่อการจัดการคุณภาพอากาศ ให้ดีขึ้นการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกในคุณค่าของการท่องเที่ยวมากจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.7 การมีเจ้าหน้าที่ดูแลเพียงพอและดูแลทั่วถึงมีความสัมพันธ์กับระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูงกล่าวคือ มี

เจ้าหน้าที่ดูแลเพียงพอ และดูแลทั่วถึงจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.8 การที่มีความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้ามีความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติเป็นอย่างดี จะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.9 การมีสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพียงพอ เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ห้องน้ำ ลานจอดรถ มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้ามีสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพียงพอ เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ห้องน้ำ ลานจอดรถเป็นอย่างดี จะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.10 การติดตั้งป้ายสัญญาณเตือนภัยอย่างเหมาะสมมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าการติดตั้งป้ายสัญญาณเตือนภัยอย่างเหมาะสมเป็นอย่างดีจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการท่องเที่ยวพบว่าด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน โดยรวมมีความสัมพันธ์กับระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่ง โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าชุมชนมีความพร้อมด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนมาก จะมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านทรัพยากรเป็นรายชื่อ พบว่า

3.1 การที่พื้นที่ในการจัดการเป็นแหล่งท่องเที่ยวไม่ได้อยู่ในหมู่บ้านตนเอง มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการจัดการด้านการท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าพื้นที่จัดการเป็นแหล่งท่องเที่ยวไม่ได้อยู่ในหมู่บ้านตนเองมากจะมีศักยภาพในการจัดการด้านการท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.2 การไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือการไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งมากจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.3 การที่ผู้นำหมู่บ้านไม่ได้ประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันใน

ระดับสูง กล่าวคือถ้าผู้นำหมู่บ้านไม่ได้ประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างทั่วถึงมากจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.4 การจัดกิจกรรมของโครงการยังไม่เป็นที่รู้จักมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้ากิจกรรมของโครงการยังไม่เป็นที่รู้จักมากจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.5 การเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมมีความมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของด้านการท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าการเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมมีความยากลำบากมากจะมีศักยภาพในการจัดการด้านการท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.6 การที่คนในครอบครัวไม่ได้สนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าคนในครอบครัวไม่ได้สนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดีจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.7 การที่ส่งเสริมให้การจัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอก เช่น การจัดกิจกรรมค่ายเยาวชนอนุรักษ์ป่า การจัดอบรมอาสาสมัครพิทักษ์ป่า เป็นต้น มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ การที่ส่งเสริมให้การจัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอก เช่น การจัดกิจกรรมค่ายเยาวชนอนุรักษ์ป่า การจัดอบรมอาสาสมัครพิทักษ์ป่า เป็นต้น เป็นอย่างดีจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.8 ควรจัดสรรสวัสดิการแก่อาสาสมัครที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าควรจัดสรรสวัสดิการแก่อาสาสมัครที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี จะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.9 การที่หน่วยงานของรัฐควรเข้ามามีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมที่ต่อเนื่องและยั่งยืน มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าหน่วยงานของรัฐควรเข้ามามีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมที่ต่อเนื่องและยั่งยืนเป็นอย่างดีจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.10 การที่เจ้าหน้าที่ของพื้นที่พัทธาควรมีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มากกว่านี้มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว โดย

ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าเจ้าหน้าที่ของพื้นที่พหุชาครมีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มากกว่านี้เป็นอย่างดีจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

สรุป

จากคำถามงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษา ประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พหุชาครทั้ง 3 ด้าน พบว่า

ด้านสิ่งแวดล้อม ประชาชนในเขตพื้นที่พหุชาครเห็นด้วยกับปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเห็นด้วยในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นแหล่งน้ำ อากาศ และดินนั้นคือมีการพัฒนาในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเมืองพหุชาครต่อไป

ด้านประเด็นผู้บริโภค ประชาชนก็มีความเห็นด้วยในด้านการมีเจ้าหน้าที่ดูแลเพียงพอร่วมถึงมีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินนอกจากนี้การที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเพียงพอซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวเมืองพหุชาครในระดับสูง

ด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนประชาชนมีความเห็นด้านบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ของพื้นที่พหุชาครมีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวหรือการแนะนำข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวให้มากกว่านี้รวมถึงหน่วยงานของภาครัฐควรเข้ามามีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมที่ต่อเนื่องซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวเมืองพหุชาครในระดับสูง

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง ประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พหุชาคร สามารถอภิปรายได้ดังนี้

เพศมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พหุชาครส่วนใหญ่ผู้แสดงความคิดเห็นเป็นเพศหญิง มีอายุส่วนใหญ่ 36-40ปี สถานภาพสมรส ประอาชีพค้าขายโดยมีความคิดเห็นต่อประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พหุชาคร ดังนี้

1.ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พญา พบว่าด้านสิ่งแวดล้อม

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ไม่ว่าจะเป็นให้ความร่วมมือด้านมลพิษต่างๆ การร่วมมือในการจัดการคุณภาพเสียง การร่วมมือทำความสะอาดบนท้องถนนและการร่วมมือการจัดสภาพแวดล้อมการจัดระเบียบพื้นที่ร่วมไปถึงการร่วมมือกันดูแลสถานที่พักผ่อนหย่อนใจซึ่งมีความสอดคล้องกับกับมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) (ความรับผิดชอบต่อสังคม, 2009) และแนวคิดของวิวัฒน์ บุญยภักดี (2529:40-42) การกำหนดศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว กล่าวว่า ความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาปรับปรุงทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงเพื่อที่จะดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้ตัดสินใจเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวนี้

2.ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พญา พบว่าด้านประเด็นผู้บริโภค

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวด้านประเด็นผู้บริโภคโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อได้แก่ สื่อต่างๆ เช่น รายการโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร ใบปลิว แผ่นพับ ป้ายโฆษณาตามท้องถนน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น โรงพยาบาล รถโดยสาร การให้ความปลอดภัยต่อทรัพย์สิน และการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกในคุณค่าการท่องเที่ยว เป็นต้น พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวด้านประเด็นผู้บริโภคอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลให้การจัดการการท่องเที่ยวมีศักยภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ ธรรมศักดิ์ โรจนสุทร (2542:43-44) กล่าวว่า ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีปัจจัยประกอบได้แก่ ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ภัยธรรมชาติร่วมไปถึงปัจจัยสนับสนุนและสิ่งอำนวยความสะดวกได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐานด้านที่พักและอาหาร การสื่อความหมายข้อมูลข่าวสารตลอดจนถึงอำนวยความสะดวกต่างๆและปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมเช่นการคมนาคมทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ บริการสาธารณะ เช่น ไฟฟ้า น้ำ ตลอดจนระบบสื่อสารต่างๆ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พญา พบว่าด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวด้านการมีส่วนร่วมและพัฒนาชุมชน ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับแนวคิดของ ศรีวรรณ ทาปัญญา (2553): ได้ให้ความเห็นในการเพิ่มศักยภาพเป็นพลังความสามารถที่สร้างกระแสและสะสมอยู่ในสมองของมนุษย์โดยเกิดขึ้นจากการกระตุ้นของสิ่งแวดล้อมรอบๆตัวเรานำมาสะสมและพัฒนาเชื่อมโยงเป็นประสบการณ์แห่งการเรียนรู้ศักยภาพของมนุษย์จะแสดงออกในลักษณะความสามารถซึ่งแตกต่างกันศักยภาพจะมากหรือน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวอย่างเป็นระบบ เช่นกระบวนการการเรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัวรอบตัว และจิระภา ภูมิสุข (2544) ให้ความเห็นว่าขีดความสามารถของชุมชนอันที่ตอบสนองความต้องการรวมทั้งในการประสานความร่วมมือกันทั้งนี้ด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อความปกติสุข คือ โครงสร้างของประชากรและระบบการปกครอง

ดังนั้นการที่จะเพิ่มศักยภาพได้นั้นในการที่จะพัฒนาเป็นสิ่งสำคัญศึกษาทรัพยากรที่มีอยู่ว่าองค์กรท้องถิ่นมีส่วนร่วมดูแลแหล่งท่องเที่ยวประชาชนในท้องถิ่นมีความสนใจแหล่งท่องเที่ยวของตนเองเพื่อที่จะพัฒนาให้มีความได้เปรียบด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. เร่งระดมพลังชุมชน พลังทางสังคม ศีลธรรมเพื่อให้เกิดการรักษาความยั่งยืนของชุมชน
2. การให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวควรมีมากกว่านี้ ควรมีการจัดศูนย์ข้อมูลของท้องถิ่นเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว
3. ควรทำนุบำรุงสถานที่ท่องเที่ยว วัฒนาอารามและวัฒนธรรมท้องถิ่นให้มากกว่านี้
4. ควรหาจุดเด่นของชุมชนและนำมาพัฒนาพร้อมทั้งเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ต่อไป
5. ควรมีการจัดการเรื่องการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรมเพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจถึงวัฒนธรรม
6. เข้าใจในการท่องเที่ยวชนิดนี้และมีจิตสำนึก มากกว่าการเน้นการท่องเที่ยวแบบบันเทิงเท่านั้น

7. ผู้นำชุมชนควรประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้สมาชิกในชุมชนช่วยกันพัฒนาการท่องเที่ยวให้มากกว่าเดิม
8. ควรมีการจัดวางมาตรการในการคมนาคม รวดราธารณะให้มีมาตรฐาน
9. ควรเร่งพัฒนาให้เกิดเป็นรูปธรรมมากที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ทำการศึกษาและวิจัย โดยเพิ่มตัวแปรอิสระให้มากขึ้น เช่น ด้านสิทธิมนุษยชน เป็นต้น ซึ่งหากนำตัวแปรต่างๆ มาทำการศึกษา จะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเป็นประเด็นในการศึกษาถึงความรับผิดชอบต่อสังคม
2. ควรให้หน่วยงานภายนอก เช่น บริษัทเอกชน หรือนักท่องเที่ยวเป็นผู้ประเมินศักยภาพของด้วยเพื่อความเป็นกลาง
3. ควรศึกษาผลของปัจจัยภายนอกต่างๆ เช่น การช่วยเหลือของภาครัฐ เศรษฐกิจ ที่มีต่อระดับการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว
4. เพื่อเป็นการให้สังคมตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและส่งเสริมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชลบุรีและการท่องเที่ยวทุกจังหวัดต่อไป